

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Saga om Haldans Sønner og Harald Hyldetan. (Af Søgubrot)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 356. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_297_13-txt-shoot-idm105/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ord om Historien paa Hjerte, og med det trostefulde Haab, at om end min Paamindeelse skulde synes frugteløs, vil den dog ikke være det, men leve og liges i heiere Kraft og under bedre Stjerner, at vække Danneimænd til Kamp for Slægtens Helligdom paa Historiens Bænk.

Saga om Haralds Sønner og Harald Hyldefan.

(Af Segubrot).

Saa vel i Haandskrift som med svensk Oversættelse, paa Tryk, udgivet af Pekingstiid, har man et Brudstykke af en islandsk Saga, som man har gaaet paa, at skulle have været en Historie om alle gamle danske Konger, under Navn af Skjoldung-Saga. Om man heri gaaer ret, kan vel Ingen sige, da en saadan Skjoldung-Saga, hvis den nogenstid har været til, er aldeles forsvundet, men vist er det at Brudstykket, naar man udtager Fortællingen om Braavalle-Slaget, ligner mere et Eventyr, end en virkelig Historie, og synes at høre til de Romancer eller Skiemtesagn, som Islænderne i den senere Tid, Alder sammenskræb saa mange af. Iuid

fortid er Sagen endnu ikke at anse for afgjort, og min fornemste Grund: Sagens Ubekendskab med den Kong Iver, Islænderne lade regiere i Danemark, og aldeles forskellige Beretning om Harald Hyldefans Herkomst, vil mange vel finde utilstrækkelig. Da nu desuden Stykket i al Fald har Værd, haade som Fortælling, som en gammel Variant i Braavalle-Slagets Historie, og som Grundbothen for en af Samsøes Fortællinger, der dog videregibet til at opfriske Digtidens Tidkomme, agter jeg det for Umagen værd, at levere en Oversættelse deraf, saameget meer som den svenske Pjece her er skjeden at overkomme.

Brudstykket begynder, som det følgende viser, midt i en Samtale mellem den svenske Kong Iver Vidfadme og hans Datter Dde, angaaende hendes Giftermaal med den danske Prinds Helge, der beites de til hende.

Jeg seer da nok, (sagde Dde), det gjør ingen Gode at Nogen beiler til mig. Jo vel, sagde Kongen, men det var ikke Skik i gamle Dage, at Konge-Dotter sloge til med den første den bedste, det var store Ting naar den tredje Beilet fik Ja, og der er jo dog flere mandelige Konger til i Berden end Helge. Ja,

(26 *)

